

Sygn. akt VI Gz 360/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : B. K.

przeciwko: (...) spółka z o.o. w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt V GNC 5816/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie tego Sądu z dnia 29 września 2015 r. Postanowieniem z dnia 29 września 2015r. Sąd Rejonowy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie referendarza sądowego , którego przedmiotem było oddalenie wniosku pozwanego o zwolnienie od opłaty od zażalenia. Sąd Rejonowy wskazał, że stosownie do art. 398²³ § 1 i 2 kpc rozpoznając skargę na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu sąd rejonowy orzeka jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednie przepisy o zażaleniu. Wydając postanowienie z dnia 29 września 2015r. utrzymujące w mocy postanowienie referendarza sądowego , Sąd Rejonowy działał więc jako sąd drugiej instancji. Zatem na postanowienie to nie przysługuje zażalenie albowiem środek zaskarżenia, stosownie do art. 394 § 1 kpc służy co do zasady na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie lub wymienione enumeratywnie w ustawie procesowej. Nie zachodził również wypadek dopuszczalności zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji wymienione w art. 394¹ kpc czy art. 394² kpc .

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie pozwanego na podstawie art. 370 w związku z art. 397 §2 kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia, uchylenie wcześniejszego postanowienie referendarza sądowego oraz o zwolnienie pozwanej spółki z od kosztów sądowych zgodnie z wnioskiem.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 370 w związku z art. 397 § 1 kpc oraz art. 398²³ § 1 i 2 kpc a także art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozwany zarzucił, że nie miał możliwości wykazania braku środków na opłatę sądową gdyż Sąd zaniechał wezwania go do udokumentowania wniosku o zwolnienie od opłaty. Zarzucił również, że zamykanie drogi sądowej odrzuceniem zażalenia jest niekonstytucyjne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 398²³ § 1 i 2 kpc Sąd Rejonowy rozpoznając skargę na postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie kosztów sądowych orzeka jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednie przepisy o zażaleniu. Powołane przez Sąd Rejonowy przepisy art. 394 § 1 kpc oraz (...) ¹² kpc wskazują na jakie postanowienia sądu pierwszej i drugiej instancji przysługuje zażalenie. W niniejszej sprawie z przepisu art. 398²³ § 2 kpc wprost wynika, że rozpoznając skargę na orzeczenie referendarza sądowego Sąd Rejonowy działał jako sąd drugiej instancji a zatem zażalenie na to postanowienie pozwanemu nie przysługuje. Prawidłowe więc było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w przedmiocie odrzucenia zażalenia pozwanego stosownie do art. 370 w związku z art. 397 § 2 kpc.

Dodać należy, że w związku z wniesionym przez skarżącego zażaleniem Sąd Okręgowy ocenia jedynie prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w przedmiocie odrzucenia zażalenia dlatego też Sąd ten nie może ponownie rozważać wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych.

Mając na uwadze powyższe zażalenie pozwanego oddalono jako bezzasadne na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.